

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Η υπογραφή και το μυστήρι...

(Μέρος 8ο)

Το κατάστημα ήταν στη γωνία των οδών Στουρνάρα και Πατησίων και ήταν νομίζω ένα μεγάλο κατάστημα ηλεκτρονικών ειδών. Στο κατάστημα ήταν ένα ρολόι στο τοίχο που έδειχνε 5 η ώρα το βράδυ, ενώ δηλαδή λόγω εποχής ήδη είχε αρχίσει να νυκτώνει. Αυτό ήταν και το τελευταίο πράγμα εκείνης της μέρας στη διαδήλωση που μπορούσα να θυμάμαι συνειδητά ενώ παράλληλα ένας πανικός με είχε πιάσει γιατί ήξερα ότι μόλις νύκτωνε δε θα έπρεπε να κυκλοφορώ στους δρόμους... Βέβαια η απαγόρευση κυκλοφορίας αφορούσε κάποια ώρα αργότερα, γιατί έτσι και αλλιώς και από το σχολείο όταν ήμασταν απογευματινοί πιά αργά σχολούσαμε... Οπότε...

Φοβισμένος πιά και με τις φωνές να έρχονται σαν ριπές από παντού μαζί με τον φίλο μου το Νίκο, τρέχαμε στην οδό Στουρνάρα με κατεύθυνση προς την Γ' Σεπτεμβρίου, χωρίς να έχουμε συνειδητοποιήσει απόλυτα που πηγαίναμε καθώς ένα πλήθος πίσω μας έτρεχε και αυτό και μας έσπρωχνε προς τα κάτω.. Ίσως να μου φάνηκαν ατέλειωτες οι στιγμές ή χιλιόμετρα ολόκληρα ενώ στην πραγματικότητα η σωτηρία ήταν μόλις λίγα μέτρα παρακάτω και είχε όνομα..

Αθήνα – Καλογρέζα...

ήταν η λεωφορειακή γραμμή που περνούσε από την Νέα Ιωνία και πήγαινε στην Καλογρέζα ένα μικρότερο προάστιο της Νέας Ιωνίας, ανατολικά στα σύνορα με την Φιλοθέη. Το πώς κάποιο χέρι μας τράβηξε απότομα και μας έβαλε τραβώντας μας κυριολεκτικά μέσα στο παλιό λεωφορείο ούτε που το κατάλαβα καθόλου. Το σίγουρο είναι ότι ήταν γεμάτο κόσμο και όρθιοι και εμείς ακούσαμε την πορτα να κλείνει πίσω μας ενώ μέσα οι επιβάτες σαν παστές σαρδέλλες ο ένας στριμωγμένος δίπλα στον άλλον κουνιόμασταν μπρός πίσω καθώς ο οδηγός έβαλε μπροστά τη μηχανή και ξεκινήσαμε. Εκείνο που δε σκέφτηκα τότε και μάλλον κανείς δε σκέφτηκε ήταν να περάσουμε από το κάθισμα και το μικρό ταμείο του εισπράκτορα να πληρώσουμε εισιτήριο. Τα λεωφορεία τότε ήταν κάτι παμπάλαια που είχαν μπροστά τη μηχανή εσωτερικά στο όχημα σαν κάσα με πεθαμένο και η θέση του εισπράκτορα δίπλα στην πίσω πόρτα. Εμείς όμως ήμασταν ζωντανοί και παιδιά.

«Που γυρνάτε ρε παιδιά;» ακούστηκε μια αντρι-

κή φωνή και γυρίζοντας είδα τον εισπράκτορα με το καπέλλο του να μας κοιτάζει με ανήσυχο βλέμμα.

Δε μίλησα καθόλου και φοβισμένος καθώς ήμουν έβαλα τα κλάματα και με την παιδική μου αφέλεια ψέλλισα:

«Δε κάναμε τίποτα... πήγε όλο το σχολείο στη διαδήλωση και πήγαμε και μείς»

«Σπίτι τώρα γρήγορα και να δούμε τι θα πούν οι γονείς σας»

Οι γονείς μου... οι γονείς μου... τι να πούν οι γονείς μου και ποιός να πεί... ήδη εδώ και καιρό ο μακαρίτης ο πατέρας μου ήταν άρρωστος με εγκεφαλικά και παραπληγικός και ζούσε στον δικό του κόσμο με τα φαντάσματα του παρελθόντος. Ζούμε τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ξανά, τον καιρό της Αλβανίας και τα χρόνια στην Αίγυπτο μετά, καθηλωμένος στο κρεβάτι και εγώ παιδί βοηθούσα τη μάνα μου στη φροντίδα του. Εκείνη πάλι είχε αναλάβει όλους τους ρόλους, της μάνας, της νοσοκόμας, της νοικοκυράς και εγώ του μαθητή και του βοηθού νοσοκόμου. Δύσκολες και άγριες καταστάσεις για έναν έφηβο χωρίς άλλα περιθώρια επιλογής. Λίγοι ήξεραν την κατάσταση μέσα στο σπίτι και μόνο οι γείτονες και φίλοι. Στο σχολείο μου αυτό ήταν αγνωστο ήταν το μυστικό μου. Ίσως ήταν εκείνη η διάκριση που υπήρχε για τα παιδιά με προβληματικές οικογένειες. Ντρεπόμουνα για τον άρρωστο πατέρα μου όταν οι πατεράδες των συμμαθητών και φίλων, ήταν νέοι και υγιείς και μένα όχι. Δεν ήξερα πως ν αντιδράσω τότε, πώς να το διαχειριστώ όλο αυτό. Δεν ήθελα να με λυπούνται και έτσι δε μιλούσα καθόλου.

Το αυθόρμητο κλάμα της στιγμής διαδέχθηκε η

σιωπή τόσο από μένα όσο και από τον Νικολάκη το φίλο μου. Μετά από αρκετή ώρα και ενώ το λεωφορείο είχε ήδη αφήσει την οδό Πατησίων και μπήκε στη λεωφόρο Ηρακλείου προς την Ριζούπολη, αρχίσαμε να μιλάμε και να σκεφτόμαστε τι θα λέγαμε, γιατί ήμασταν σίγουροι ότι όλη αυτή η φασαρία θα είχε ήδη γίνει γνωστή και στη γειτονιά μας, παρόλο που τα πάντα ήσυχια φαινόταν να είχε σκεπάσει η νύκτα.

«Να τους πούμε, πως ήμασταν σχολείο κανονικά και σχολάσαμε πιά νωρίς» είπε ο Νίκος «Οχι» του είπα και συνέχισα «Δεν είναι χαζοί, θα τα έχουν μάθει, αφού όλο το σχολείο έφυγε, σίγουρα κάποιοι θα γύρισαν πιά νωρίς ή πήγαν κατευθείαν σπίτια τους... Στο κάτω κάτω της γραφής, άκουσες και είδες τα συνθήματα... Ελευθερία!... λοιπόν, ας πούμε την αλήθεια... κρύβονται όσοι νιώθουν ένοχοι.. εμείς τι κακό κάναμε;»

Ο Νίκος το ξανασκέφτηκε λίγο και μου είπε: «Έχεις δίκιο, θα πούμε την αλήθεια και ότι γίνε»

Το ότι γίνεται, με τα μέχρι τότε δεδομένα σήμαινε απλά ότι το πιθανότερο να «τρώγαμε» μερικές παντοφλιές από την μάνα μου εγώ και την Κυρά Ρήνη τη μάνα του εκείνος. Αλλά δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι άλλο.

«Όσοι είναι να κατέβουν για Νέα Ιωνία, θα κατέβουν τώρα, εδώ στον Τροχονόμο» είπε ο εισπράκτορας καθώς άνοιγε τις πόρτες του λεωφορείου που είχε ήδη σταματήσει. Κατεβαίνοντας, κοίταξε τον Νίκο και εμένα και είπε «Αντε, τυχεροί ήσασταν σήμερα, παιδιά»

Τυχεροί γιατί; Ακόμη μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν είχα συνειδητοποιήσει γιατί ήμασταν τυχεροί. Και όμως λίγες στιγμές μας χώριζαν, λίγα λεπτά μας χώρισαν, από εκείνη τη φράση που και οι δύο μας θα καταλαβαίναμε γιατί πραγματικά ήμασταν τυχεροί.

Η φιγούρα του αστυνομικού που έμπαινε στην αυλή του σπιτιού μου, έκανε τόσο τα δικά μου βήματα όσο και του Νίκου, να γίνουν τρέξιμο, καθώς τον είδαμε ενώ μπήκαμε στην οδό Αγνώστων Ηρώων που μέναμε και οι δύο.

Εγώ έμενα στον αριθμό 20 και ο Νικολάκης με τη Βαγγελίτσα παραδίπλα το 16... Και είχε ήδη πέσει το σκοτάδι και ο δρόμος φωτιζόταν από τα φώτα της κολώνας στο πεζοδρόμιο έξω στην γωνία της μάντρας του σπιτιού...

Συνεχίζεται...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύνδευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

- Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
- Γονικές Παροχές, θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
- Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμά-

- των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαβατήρια.
- Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
- Πληρεξούσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
- Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαριθμού κα-

- θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
- Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000